

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 344/2019
18.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Миролјуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владимира Богосављевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Богосављевића, адвоката Ивана Чвркића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.33/2018 од 08.11.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-1/19 од 29.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.04.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Богосављевића, адвоката Ивана Чвркића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.33/2018 од 08.11.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-1/19 од 29.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К.бр.33/2018 од 08.11.2018. године, окривљени Владимир Богосављевић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и два месеца, а изречена му је и мера безбедности обавезног лечења наркомана која ће се извршити у заводу за извршење казне или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и која ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од 3 године, а време проведено у установи за лечење урачунаће му се у казну затвора. Окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета и то: две осушене стабљике конопље са кореном, стаблом, гранчицама и цвасти, висине око 100 цм и 60 цм, укупне нето масе 112,61 грам као и уситњена сасушена биљна материја (марихуана) нето масе 11,70 грама и дигитална вагица ознаке ближе наведене у изреци пресуде. Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 22.500,00 динара, као и да Вишем јавном тужилаштву у Чачку на име трошкова кривичног поступка уплати укупан износ

од 47.598,74 динара, а све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КЖ1-1/19 од 29.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Владимира Богосављевића и пресуда Вишег суда у Чачку К.бр.33/2018 од 08.11.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Владимира Богосављевића, адвокат Иван Чвркић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење и одлуку првостепеном суду.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Владимира Богосављевића, адвокат Иван Чвркић, у захтеву за заштиту законитости наводи да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, обзиром да је суд извео погрешан закључак да се ради о производњи опојне дроге, уместо о употреби опојне дроге за сопствене потребе - кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ, те да је окривљени осуђен за производњу, која у суштини представља активан процес, одређено деловање, а суд нигде не утврђује шта је окривљени урадио, из чега произилази да је осуђен за активну радњу коју је учинио пасивношћу, те да сматра да „производња представља активан процес где се из постојећег стања материје прелази у друго стање, које је квантитативно и квалитативно различито од стања пре почињања производње“. На крају у захтеву закључује да је понашање окривљеног било апсолутно пасивно, јер сем брања и качења на трем нема радње окривљеног која је активна и која би подразумевала производњу, због чега нема ни кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ.

Овакве наводе Врховни касациони суд оцењује неоснованим, а ово из следећих разлога:

Кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика, чини онај ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге.

Радња извршења кривичног дела из члана 246. став 1. Кривичног законика садржи већи број алтернативно постављених радњи и може се састојати у производњи, преради, продаји или нуђењу на продају опојних дрога као и у куповању, држању или преношењу ради продаје опојних дрога, а учинилац мора поступати неовлашћено.

Изреком побијане првостепене пресуде, потврђене другостепеном пресудом, окривљеном се ставља на терет да је у близини бране на реци „Морави“ убрао две стабљике конопље, потом их однео својој кући, те затим неовлашћено произвео супстанце које су проглашене за опојне дроге и то конопљу, која у себи садржи психоактивну супстанцу ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3 % и то на тај начин што је убрао две стабљике конопље са кореном, стаблом, гранчицама и цвасти висине око 100 цм и 60 цм, укупне нето масе 112,61 грам, а потом их осушио и на тај начин припремио за уситњавање, а поред које опојне дроге је у једном тањиру држао уситњену марихуану нето масе 11,70 грама, док је у својој соби држао и дигиталну вагицу на којој су детектовани трагови марихуане, те да је тако извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ.

Под производњом опојне дроге у смислу члана 246. став 1. Кривичног законика, подразумева се свака активност извршиоца овог дела којим се из одређеног материјала може добити супстанца која има својство опојне дроге, те производњу опојне дроге представљају и радње, сушења и уситњавања биљног материјала тзв. „марихуана“.

У конкретном случају окривљени је вршио производњу опојне дроге марихуане и то на тај начин што је исту пронашао, убрао, осушио и припремио за уситњавање, а код окривљеног су пронађени и уситњени делови биљке, за коју је утврђено да представља опојну дрогу марихуану, то се и по налажењу Врховног касационог суда, у радњама окривљеног Владимира Богосављевића, стичу сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, из којих разлога су супротни наводи захтева оцењени као неосновани.

Стога се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Богосављевића, адвоката Ивана Чвркића, неосновано побијају правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић